

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judcători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat în ședință, fără citirea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Nicolaev Ghenadie în numele inculpatului Bordea Iurie, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 martie 2019 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2019, în cauza penală privind-l pe

Bordea Iurie Xxxxx, născut la xxxxx, originar din Xxxxx și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 02.10.2015 – 12.03.2019;

2. Instanța de apel: 15.05.2019 – 12.09.2019;

3. Instanța de recurs ordinar : 29.11.2019 – 19.05.2020.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 12 martie 2019, Bordea Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal și în baza acestei legi a fost condamnat la 4 (patru) ani închisoare cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei aplicată lui Bordea Iurie a fost suspendată condiționat cu un termen de probă de 3 (trei) ani, obligându-l pe Bordea Iurie să nu-și schimbe domiciliul și/sau viza de reședință fără consimțământul organului competent.

Au fost acceptate în principiu cerințele părții vătămate referitor la acțiunea civilă înaintată către Bordea Iurie privind încasarea prejudiciului material și moral, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, inculpatul Bordea Iurie, fiind deținător al permisului de conducere al mijlocului de transport de categoria A.B.C, la data de 14 aprilie 2015, aproximativ la orele 09:20, conducând automobilul de model „Xxxxx” cu n/î Xxxxx, și deplasându-se pe str. Mateevici din direcția str. B.Bodoni spre str. Pușkin, mun. Chișinău, exprimând neatenție față de trafic și

încredere exagerată în sine, a încălcat ceințele Regulamentului Circulației Rutiere și anume prevederile pct.3 al RCR în conformitate cu care „participanții la trafic sunt obligați să respecte regulile de circulație, semnificația mijloacelor și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului”; pct.42 al.4) al RCR în conformitate cu care „pe drumurile cu circulație dublu sens care au trei benzi pentru circulație delimitate prin marcajul longitudinal (cu excepția marcajului 1.9) banda din mijloc este destinată circulației în ambele sensuri, dar intrarea pe această bandă este permisă numai pentru efectuarea manevrelor de ocolire, depășire, preselectare pentru virare la stînga sau întoarcere. Intrarea pe banda extremă stînga destinată circulației în sens opus este interzisă”; prevederile pct.45 al RCR, în conformitate cu care „conducătorul trebuie să conducă vehiculul cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere, care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; d) situația rutieră, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”; pct. 46) lit.b) al RCR, în conformitate cu care „conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate să reducă viteza pînă la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lîngă: microbuze și autobuze în staționare, iar drept consecință, nu a manifestat prudență sporită la deplasarea pe lîngă microbuze ce staționau, ieșind pe banda destinată circulației transportului din sens opus, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport, tamponînd pietonul Cernîșeva Liubovi, care traversa carosabilul str. A. Mateevici de la dreapta la stînga relativ deplasării autoturismului „XXXXX” cu n/î XXXXX.

În consecință, în urma impactului, pietonului Cernîșeva Liubovi, i-au fost cauzate din imprudență, conform Raportului de expertiză medico-legală nr.1540/D din 15 iulie 2015 „leziuni corporale sub formă de: fractură deschisă a ambelor oase a gambei stîngi, plagă contuză în regiunea fronto-temporală pe dreapta, care au fost produse prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur sau la lovire de acesta, prezintă pericol pentru viață și în baza acestui criteriu în comun, se califică ca vătămare gravă...” (vol. II, f. d. 39-40).

Fapta constatată a fost calificată de prima instanță în baza art. 264 alin. (3), lit. a) Cod penal, adică *încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere de către persoana care conducea mijlocul de transport încălcarea ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. procurorul în Procuratura municipiului Chișinău (oficiul Principal) Nedova Elena, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei mun. Chișinău, sediul Centru din 12 martie 2019, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bordea Iurie, recunoscut vinovat de

săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(3) lit. a) Cod penal, să-i fie numită o pedeapsă principală sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, și o pedeapsă complementară sub formă de privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

În susținerea apelului, procurorul a invocat următoarele:

- infracțiunea de încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către o persoană care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale și a sănătății, săvârșit de inculpatul Bordea Iurie, fapta prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, atentează la relațiile sociale ce vizează respectarea de către conducătorii mijloacelor de transport a regulilor circulației rutiere, obligația impusă fiecărui conducător de transport, care este un mijloc de pericol social sporit pentru sănătatea și viața nu numai a însuși șoferului, dar și a altor participanți la trafic;

- subsecvent, acuzarea a considerat neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că, corijarea inculpatului ar fi posibilă prin aplicarea art. 90 Cod penal;

- modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatului - și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările grave produse, cât și comportamentul său în cadrul cercetării judecătorești;

- astfel, inculpatul a dat dovadă că nu a perceput gravitatea faptelor sale cât și consecințele acestora, în nici un fel nu și-a manifestat regretul privind accidentul ce a avut loc, nici nu a suportat cheltuielile pentru tratamentul părții vătămate;

- procurorul a menționat că aceste circumstanțe urmează a fi apreciate de către instanța de judecată în cumul, ce permit stabilirea unei pedepse cu închisoare, fără suspendarea condiționată a executării ei.

3.2. avocatul Nicolaev Ghenadie în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea integrală a sentinței Judecătoriei Chișinău din 12 martie 2019, prin care Bordea Iurie a fost condamnat în temeiul art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal la pedeapsa penală sub formă de 4 (patru) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei pe un termen de 3 (trei) ani în baza art.90 Cod penal, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Bordea Iurie să fie achitat, pe motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

În susținerea apelului, avocatul a invocat:

- locul tamponării este just indicat în schița accidentului rutier (f.d.17) și tabelul foto (f.d.22) care reprezintă o parte componentă a procesului verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 14.04.2015 (f.d.15-25);

- schițele care au fost întocmite în baza declarațiilor depuse de către partea vătămată Cernîșova Liuba (f.d.62) și martorul Nastas Nicolai, urmează a fi analizate critic și respinse din motivul că sunt contradictorii și sunt dezbătute prin probe directe cum ar fi urmele depistate pe carosabil;

- faptul că tamponarea a avut loc pe a doua bandă a carosabilului se confirmă și prin declarațiile martorului acuzării Botnarenco Ovidiu, care au fost date citire în baza art.371 Cod de procedură penală la demersul acuzatorului de stat în ședința de judecată din 20.11.2018 (f.d.48);

- martorul apărării Cereșu Alexandra în ședința de judecată din 20.11.2018 la fel a declarat că o doamnă se afla după accidentul rutier pe a doua bandă;

- partea vătămată Cernîșova L. în ședința de judecată din 20.11.2018, după ce au fost cercetate prin citire în baza art. 371 Cod de procedură penală, declarațiile ultimei de la urmărire penală (f.d. 45), a declarat că susține aceste declarații (înregistrările audio din 20.11.2018, min. 16 sec, 56 - min. 20 sec. 50);

- în cadrul urmăririi penale pe data de 20 iulie 2015, partea vătămată a declarat: „...am ieșit din microbuz și prin fața microbuzului intenționez să traversez carosabilul. Ocolind microbuzul m-am oprit pe marcajul rutier pe partea stângă a microbuzului. Privind în partea dreapta am observat două automobile care se apropiau de semafor unde era conectat semnalul roșu pentru automobile. La pas grăbit am făcut aproximativ 3-4 pași și apoi am pierdut cunoștința...” (f.d. 45);

- probele analizate confirmă declarațiile depuse de către inculpatul Bordea Iurie în ședința de judecată din 20.11.2018. În aceste declarații ultimul afirmă că partea vătămată Cernîșova L. brusc a ieșit prin fața microbuzului care staționa, lovindu- se de partea laterală a vehiculului din dreapta, el imediat a frânat cotind brusc la stânga. Manevra dată a efectuat-o ca o reacție spontană de a evita tamponarea;

- apelantul a menționat că declarațiile lui Bordea Iurie depuse în ședința de judecată sunt identice cu declarațiile depuse de către ultimul în ziua producerii accidentului rutier la data de 14.04.2018 (f. d. 27) care au fost date citire de către instanța de judecată pe data 17.12.2018;

- declarațiile inculpatului se confirmă prin deteriorările care s-au stabilit de către agenții constatatori în urma examinării a autoturismul XXXXX și care au fost fixate în procesul verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 14.04.2015 (f.d. 16) și prin poza din tabelul foto (f.d. 24) din care clar se vede că a fost deteriorată oglinda retrovizoare dreapta, aripa dreaptă față strânsă și ușa dreaptă față zgârieturi și adâncituri;

- din probele care au fost cercetate s-a constatat cu certitudine că inculpatul Bordea Iurie nu avea posibilitatea de a evita impactul cu pietonul Cernîșova Liubovi și nu a încălcat careva reguli de circulație rutieră care în consecință ar fi provocat tamponarea pietonului Cernîșova Liubovi;

- prin urmare, avocatul a considerat că inculpatul Bordea Iurie urmează a fi achitat în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2019, a fost respins ca fiind nefondat, apelul declarat de avocatul Nicolaev Ghenadie, în numele inculpatului.

A fost admis apelul declarat de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău (oficiul Principal) Nedova Elena, casată sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 martie 2019 privindu-l pe Bordea Iurie, parțial, în partea acțiunii civile și a fost pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, în partea respectivă:

S-a admis acțiunea civilă înaintată în procesul penal și s-a încasat de la inculpatul Bordea Iurie în beneficiul părții vătămate Cernîșeva Liubovi - 9893,13 (nouă mii opt sute nouăzeci și trei) lei și (treisprezece) bani, cu titlul de reparare a prejudiciului material ce constituie cheltuieli de tratament medical și 10 000 (zece mii) lei, cu titlul de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune.

Au fost menținute celelalte dispoziții ale sentinței atacate.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a verificat declarațiile și probele materiale examinate în ședința de judecată în primă instanță, și anume:

- declarațiile părții vătămate Cernîșeva Liubovi (vol.II, f.d.13-15); declarațiile martorului Gorincioi Marian (vol.II, f.d.16-17), declarațiile martorului Nastas Nicolai (vol. II, f. d. 18); declarațiile martorului Cereseu Alexandru (vol. II, f. d. 19); procesul - verbal de consemnare a circumstanțelor constatate din 21 aprilie 2015 (vol. I, f. d. 11); raportul inspectorului principal al Serviciului Documentare Accidente Rutiere al SST și CR al DP mun. Chișinău Scurtu N. din 15 aprilie 2015 (vol. I, f. d. 12); certificatul de vizită nr. 28394 din 14 aprilie 2015 (vol. I, f. d. 14); procesul - verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 14 aprilie 2015, schița accidentului rutier, tabelul fotografic (vol. I, f. d. 15-25); declarațiile inculpatului Bordea I., date la organul de urmărire penală (vol. I, f.d. 27); raportul de expertiză medico-legală nr. 1540/D din 15 iulie 2015 (vol. I, f. d. 35-36); registrul de evidență a apelurilor parvenite la serviciul „902”, volumul 21 (vol. I, f. d. 43); procesul - verbal de audiere a părții vătămate Cernîșeva Liubovi din 20 iulie 2015 (vol. I, f. d. 45); procesul - verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, cu participarea părții vătămate Cernîșeva Liubovi, cu anexarea schiței accidentului rutier și a tabelului fotografic din 17 septembrie 2015 (vol. I, f. d. 61-64); procesul - verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, cu participarea martorului Nastas Nicolai, cu anexarea schiței accidentului rutier și a tabelului fotografic, în conformitate cu care a fost stabilit locul impactului pe banda a treia de circulație din 17 septembrie 2015 (vol.I, f.d.65-68); acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Cernîșeva L. în procesul penal, cu anexarea copiilor de pe materialele ce confirmă cuantumul prejudiciului material și moral produs prin infracțiune (vol.I, f.d.102-130); cererea privind dispunerea efectuării expertizei judiciare auto - tehnice (vol. II, f.d.82-84); încheierea Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 18 iunie 2019, prin care a fost admisă cererea înaintată de avocatul Nicolaev G., în numele inculpatului cu privire la efectuarea expertizei auto tehnice (vol. II, f. d. 89-90, 91-93); scrisoarea nr. 1116 din 26 iunie 2019, prin care se confirmă faptul că dosarul penal privindu-l pe Bordea Iurie a fost remis în adresa Centrului Național de Expertize Judiciare (vol.II, f.d.94); înștiințarea nr. 1265 din 01 iulie 2019 (vol. II,

f.d.95 - 96); copia avizului de plată nr.1351 din 11 iulie 2019 (vol.II, f.d.97-98); demersul nr.294d din 26 iulie 2019, înaintat de expertul judiciar tehnic-auto Lența Gh., prin care se solicită prezentarea materialelor suplimentare nominalizate în demers (vol.II, f. d.99-100); răspunsul nr. 4-35/2-1433 din 01 august 2019, expediat în adresa Centrului Național de Expertize Judiciare, domnului Lența Gh., expert judiciar tehnic-auto, conform căruia expertiza judiciară dispusă prin încheierea Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2019 urmează a fi efectuată în baza materialului probator cuprins în dosarul penal enunțat, expediat și pus la dispoziția expertului (vol.II, f.d.101); răspunsul nr. 1575 din 09 august 2019, expediat în adresa instanței de apel, prezentat de directorul Centrului National de Expertize Judiciare Cataraga Olga, prin care a fost exprimat refuzul efectuării expertizei judiciare cu remiterea dosarului în adresa instanței de apel, fără executare (vol. II, f. d. 102).

Instanța de apel a menționat că apelul avocatului, în numele inculpatului, este nefondat din următoarele considerente:

Urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate.

Starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță.

Instanța de apel a reținut că probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor articolului 95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

În viziunea instanței de apel sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de articolul 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, astfel este descrisă fapta criminală, considerată ca fiind dovedită, forma și gradul de vinovăție a inculpatului, motivele și consecințele infracțiunii săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

Instanța de apel a menționat că în contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există teme pentru a da o nouă apreciere probelor respective, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

În atare situație instanța de apel a reținut că este corectă concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunii prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite de inculpat și semnele componenței de infracțiune prevăzută la articolul 264 alin. (3) lit. a) Cod penal: *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport,*

încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare gravă a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța de apel a menționat că versiunea inculpatului Bordea I. nu are acoperire probatorie, ci se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului Bordea I., de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, au demonstrat cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunii imputate.

Corespunzător, inculpatul Bordea I. nu a manifestat atenția și reacția care urma să o posede, tamponând pietonul Cernîșeva L., astfel, cauzându-i părții vătămate din imprudență - vătămare corporală gravă, fapt confirmat și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 1540/D din 15 iulie 2015.

Instanța de apel a conchis că, potrivit schiței accidentului rutier care constituie anexă a procesului verbal de cercetare la fata locului din 14 aprilie 2015, cu planșele fotografice (vol. I, f. d. 15-25), precum și conform procesului - verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, cu participarea părții vătămate Cernîșeva L., cu anexarea schiței accidentului rutier și a tabelului fotografic din 17 septembrie 2015 (vol. I, f. d. 61-64) și procesului - verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, cu participarea martorului Nastas N., cu anexarea schiței accidentului rutier și a tabelului fotografic s-a constatat că, automobilul de model „XXXXX” cu n/î Xxxxx, deplasându-se pe strada Alexei Mateevici din direcția străzii Bănulescu Bodoni spre strada Pușkin, municipiul Chișinău a tamponat pietonul Cernîșeva L. pe banda a treia de circulație, provocându-i acesteia vătămări corporale grave.

De asemenea s-au stabilit deteriorări exterioare ale automobilului de model „XXXXX” care prezintă urme de deteriorare a oglinzii retrovizoare dreaptă, aripa dreaptă față, ușa dreaptă față (zgârieturi și adâncituri).

Afirmația inculpatului Bordea I. care a indicat că, se deplasa regulamentar, iar evitarea tamponării pietonului nu a fost posibilă, deoarece aceasta a ieșit brusc după microbus, nu a fost reținută. Conducătorul mijlocului de transport are obligația să conducă vehiculul ținând permanent seama de situațiile periculoase, în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului. La fel, urmează să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza până la limita care i-ar garanta siguranța traficului sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lângă, copii, persoane de vârstă înaintată, precum și persoane cu semne evidente de invaliditate. Astfel probele cauzei penale stabilesc cu certitudine ignorarea acestor cerințe ale Regulamentului Circulației Rutiere.

În atare situație, instanța de apel a conchis că Bordea I. a încălcat regulile de securitate a circulației rutieră prin ignorarea acestora, admițând, prin imprudență, vătămarea integrității corporale a părții vătămate Cernîșeva L., fapt ce confirmă legătura de cauzalitate dintre acțiunea prejudiciabilă și rezultatul infracțional produs.

În context, s-a considerat corectă soluționată chestiunea privind pedeapsa aplicată inculpatului, aceasta fiind în limitele legii.

Prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor din articolele 7, 8, 10, 61, 75 și 90 Cod penal, în sentință fiind cuprinse datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunii săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei.

Instanța de judecată a considerat că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală dată în privința lui Bordea Iurie nu este rațional ca acesta să execute real pedeapsa închisorii, or în privința lui, în conformitate cu art.90 Cod penal a fost dispusă condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, stabilindu-i-se un termen de probă, pe parcursul cărui condamnatul va fi obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent.

Pe această linie de idei, s-a ținut cont de gravitatea și motivul infracțiunii săvârșite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, de scopul de a reeduca și corecta inculpatul, precum și cel de prevenire a săvârșirii de noi infracțiuni. Or, prima instanță corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii cu suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatului pe termenul de probațiune fixat, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

Instanța de apel a menționat că în conformitate cu prevederile art.16 alin. (4) Cod penal infracțiunea săvârșită se clasifică ca fiind gravă, circumstanțe agravante nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că nu este fondat motivul invocat de procuror, precum că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă, or soluția cu închisoare și suspendare condiționată în termenul fixat este în limitele legii.

Or, executarea pedepsei cu închisoare ar cauza inculpatului suferințe fizice, ceea ce, potrivit prevederilor articolului 61 alin.(2) Cod penal, este inadmisibil.

În atare situație, prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă și, în așa mod, corect a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a obține prin aplicarea pedepsei cu închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

În context, s-a observat că prima instanță corect a aplicat prevederile articolelor 8 și 10 alin. (1) Cod penal, or, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Cu privire la motivele invocate de procuror referitor la faptul că inculpatul Bordea I., nu a suportat cheltuielile pentru tratamentul părții vătămate, au fost apreciate ca fiind fondate.

Analizând conținutul sentinței atacate, s-a observat că prima instanță nu s-a expus motivat asupra acțiunii civile, în partea cuantumului prejudiciului material și moral produs prin infracțiune.

În sentință nu se regăsește cazul excepțional când, pentru a stabili exact suma despăgubirilor cuvenite părții vătămate Cernîșeva L., ar trebui amânată judecarea

cauzei, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă.

În atare situație, erorile judiciare enunțate au fost corectate de instanța de apel, motiv pentru care s-a impus casarea sentinței atacate, în partea acțiunii civile privind repararea prejudiciului material și moral produs prin infracțiune și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, în partea respectivă.

Instanța de apel a menționat că soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului material și moral produs prin infracțiune, se aplică prevederile articolelor 219 alineatele (3), pct. 1) și (4), 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală și, pe această linie de idei, s-au apreciat că sunt dovedite temeiurile și mărimea acestui prejudiciu.

Conform acțiunii civile înaintate în procesul penal de către partea vătămată Cernîșeva L., bazată pe raportul de expertiză medico-legală nr. 1540/D din 15 iulie 2015, extrasul din fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 6578 din 14 aprilie 2015, certificatul de dizabilitate și capacitate de muncă nr.172539 din 10 august 2015, bonurile fiscale în original (vol.I, f.d.104-106) pretențiile materiale ale părții vătămate către inculpat sunt de 9893 (nouă mii opt sute nouăzeci și trei) lei, 13 (treisprezece) bani legați de tratamentul părții vătămate și îngrijirea acesteia.

Prin urmare, în atare situație, s-a încasat de la inculpat în beneficiul părții vătămate Cernîșev L. - 9893 (nouă mii opt sute nouăzeci și trei) lei, 13 (treisprezece) bani, cu titlu de reparare a prejudiciului material produs prin infracțiune.

Totodată, din lucrările cauzei, cu certitudine s-a constatat că în rezultatul infracțiunii săvârșite de inculpat, părții vătămate Cernîșeva L. i-au fost cauzate suferințe psihice și fizice.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral s-a luat în considerație rezultatele infracționale, care au influențat considerabil starea psihică a părții vătămate, precum și starea sănătății, prin însăși faptul că partea vătămată Cernîșeva L., în rezultatul infracțiunii, și-a pierdut capacitatea de a munci (vol. I, f. d. 107).

Prin urmare, cuantumul prejudiciului moral produs prin infracțiune, în proporțiile corespunzătoare, s-a încasat separat de la inculpat în beneficiul părții vătămate Cernîșeva Liubovi.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

5.1. procurorul Sâli Radu, prin care indicând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, consideră decizia neîntemeiată în partea stabilirii pedepsei inculpatului, solicitînd casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre rejudecare într-un alt complet, pe motiv că instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În motivarea cererii de recurs procurorul a indicat următoarele motive :

- pedeapsa stabilită nu a fost apreciată în coroborare cu fapta comisă și consecințele acesteia, nu s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii comise, fiind ignorate prevederile art.75

Cod penal;

- instanța de fond cât și cea de apel nu au ținut cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de comportamentul inculpatului în momentul comiterii infracțiunii și după consumarea ei, de personalitatea lui, pronunțând hotărâri neîntemeiate, în partea aplicării în privința inculpatului a prevederilor art.90 Cod penal, considerînd, contrar prevederilor art.394 alin.(2) pct.3) Cod de procedură penală, deoarece ea nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei mai ușoară și motivele de aplicare a pedepsei cu suspendare condiționată a executării ei.

5.2. avocatul Nicolaev Ghenadie în numele inculpatului Bordea Iurie, prin care indicînd temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea hotărîrilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea lui Bordea Iurie în baza art.390 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea cererii de recurs avocatul a indicat următoarele motive :

- în conformitate cu prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de prima instanță și instanța de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- condamnarea lui Bordea Iurie se bazează pe faptul că ultimul, conducând automobilul, a ieșit pe a treia banda destinată circulației transportului din sens opus, unde a tamponat pietonul care traversa carosabilul str. Mateevici de la dreapta la stînga relativ deplasării autoturismului;

- obiectul probațiunii, adică faptele principale care urmează a fi soluționate în speța dată sunt următoarele circumstanțe: unde a avut loc tamponarea pe a doua bandă sau pe a treia bandă relativ deplasării autoturismului BMWX5; dacă pietonul brusc a ieșit prin fata microbuzului care staționa, lovindu-se de partea laterală a vehiculului din dreapta; dacă Bordea Iurie a avut posibilitatea tehnică de a evita impactul cu pietonul Cernîșova Liubovi;

- locul tamponării este just indicat în schița accidentului rutier (f. d. 17) și tabelul foto (f.d.22) care reprezintă o parte componentă a procesului verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 14.04.2015 (f. d. 15-25);

- schițele care au fost întocmite în baza declarațiilor depuse de către partea vătămată Cernîșova Liuba (f. d. 62) și martorul Nastas Nicolai, urmează a fi analizate critic și respinse din motivul că sunt contradictorii și sunt dezbătute prin probe directe cum ar fi urmele depistate pe carosabil;

- faptul că tamponarea a avut loc pe a doua bandă a carosabilului se confirmă și prin declarațiile martorului acuzării Botnarenco Ovidiu, care au fost date citire în baza art. 371 Cod de procedură penală la demersul acuzatorului de stat în ședința de judecată din 20.11.2018 (f.d. 48);

- martorul apărării Cereșu Alexandra în ședința de judecată din 20.11.2018 la fel a declarat că o doamnă se afla după accidentul rutier pe a doua bandă;

- partea vătămată Cernîșova L. în ședința de judecată din 20.11.2018, după ce au fost cercetate prin citire în baza art. 371 Cod de procedură penală, declarațiile ultimei de la urmărire penală (f.d. 45), a declarat că susține aceste declarații (înregistrările audio din 20.11.2018, min. 16 sec, 56 - min. 20 sec. 50);

- în cadrul urmăririi penale pe data de 20 iulie 2015, partea vătămată a declarat: „...am ieșit din microbuz și prin fața microbuzului intenționez să traversez carosabilul. Ocolind microbuzul m-am oprit pe marcajul rutier pe partea stângă a microbuzului. Privind în partea dreapta am observat două automobile care se apropiau de semafor unde era conectat semnalul roșu pentru automobile. La pas grăbit am făcut aproximativ 3-4 pași și apoi am pierdut cunoștința...” (f.d. 45);

- probele analizate confirmă declarațiile depuse de către inculpatul Bordea Iurie în ședința de judecată din 20.11.2018. În aceste declarații ultimul afirmă că partea vătămată Cernîșova L. brusc a ieșit prin fața microbuzului care staționa, lovindu-se de partea laterală a vehiculului din dreapta, el imediat a frânat cotind brusc la stânga. Manevra dată a efectuat-o ca o reacție spontană de a evita tamponarea;

- apelantul a menționat că declarațiile lui Bordea Iurie depuse în ședința de judecată sunt identice cu declarațiile depuse de către ultimul în ziua producerii accidentului rutier la data de 14.04.2018 (f. d. 27) care au fost date citire de către instanța de judecată pe data 17.12.2018;

- declarațiile inculpatului se confirmă prin deteriorările care s-au stabilit de către agenții constatatori în urma examinării a autoturismul XXXXXși care au fost fixate în procesul verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 14.04.2015 (f.d. 16) și prin poza din tabelul foto (f.d.24) din care clar se vede că a fost deteriorată oglinda retrovizoare dreapta, aripa dreaptă față strânsă și ușa dreaptă față zgârieturi și adâncituri;

- din probele care au fost cercetate s-a constatat cu certitudine că inculpatul Bordea Iurie nu avea posibilitatea de a evita impactul cu pietonul Cernîșova Liubovi și nu a încălcat careva reguli de circulație rutieră care în consecință ar fi provocat tamponarea pietonului Cernîșova Liubovi;

- instanța de apel a ignorat de a analiza motivul invocat precum că procesul verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 14.04.2015 reflectă obiectiv realitatea înconjurătoare, stabilind real locul unde au fost identificate urmele, a fost întocmit la scurt timp după comiterea accidentului și în strictă conformitate cu legislația în vigoare de către agenții constatatori, care dispun de o instruire și experiență specială;

- schițele care au fost întocmite în baza declarațiilor depuse de către partea vătămată Cernîșova Liuba și martorul Nastas Nicolai, urmează a fi analizate critic și respinse din motivul că sunt contradictorii și sunt dezbătute prin probe directe, cum ar fi urmele depistate pe carosabil;

- prima instanță a cercetat procesul verbal de cercetare a locului accidentului rutier care a fost întocmit la data de 14.04.2015, fără a reflecta acest fapt în partea descriptivă a sentinței prin care a fost condamnat Bordea Iurie și fără a fi apreciată aceasta probă;

- instanța de apel, având obligația în conformitate cu prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală de a corecta eroarea admisă de prima instanță, trebuia să analizeze aceste mijloace de probe și să argumenteze din care motive a ajuns la concluzia de a pune la baza hotărârii sale schițele care au fost întocmite în baza declarațiilor depuse de către partea vătămată Cernîșova Liuba (Vol. I, f.d. 62) și martorul Nastas Nicolai (Vol. I, f.d. 66), indicând totodată motivele pentru care a respins procesul verbal de cercetare a locului accidentului rutier întocmit la data de 14.04.2015 de către agentul constatator (Vol. I, f.d. 15-25), însă instanța de apel a neglijat încălcarea admisă de către prima instanță a prevederilor art.394 Cod de procedură penală;

- prin urmare, avocatul a considerat că inculpatul Bordea Iurie urmează a fi achitat în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, din motivul că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

6. Judecând recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art.422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziei pronunțate de instanța de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurenții s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursuri ordinare în termen.

Conform prevederilor art.435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul și să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărîrea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărîrile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atît în fapt, cît și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărîrii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărîrii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Revenind la textul recursurilor ordinare declarate de către *procurorul Sâli Radu* se constată că acesta invocă temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, evidențiind faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, au fost aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale, iar *avocatul Nicolaev Ghenadie* în numele inculpatului Bordea Iurie invocă temeiul pentru recurs prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, evidențiind faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Verificând criticile expuse în recursul declarat de avocatul Nicolaev Ghenadie în numele inculpatului Bordea Iurie, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit constată, că acestea sînt întemeiate, deoarece instanța de apel la judecarea cauzei nu a examinat-o sub toate aspectele și nu a adus motive pertinente pe care s-ar întemeia soluția, n-a combătut versiunea apărării, lăsând fără răspuns argumentele principale ale apărării.

Instanța de recurs a statuat asupra acestor concluzii în urma analizei hotărîrilor judecătorești contestate, în raport cu motivele invocate în apel și recurs de către avocatul Nicolaev Ghenadie în numele inculpatului în apel (f.d.57-66, vol.II), or, la caz se constată, că argumentele relevante privind nevinovăția inculpatului, versiunea apărării referitor la locul și circumstanțele comiterii accidentului au rămas fără răspuns, iar decizia instanței de apel conține constatări contradictorii.

Astfel, prin sentința Judecătoriei Chișinău din 12 martie 2019, menținută prin decizia Curții de apel, Bordea Iurie a fost condamnat pentru faptul că la data de 14.04.2015, aproximativ orele 09:20 conducea automobilul de model XXXXXn/î Xxxxx și deplasându-se pe str. Mateevici din direcția str. B. Bodoni, spre str. A. Pușkin, mun. Chișinău, care are trei benzi pentru circulație cu direcție dublu sens, a ieșit pe a treia bandă destinată circulației transportului din sens opus, unde a tamponat pietonul Cernîșeva Liubovi, care traversa carosabilul str. Mateevici de la dreapta la stînga relativ deplasării autoturismului XXXXXnumărul de înmatriculare

Xxxxx. În consecință, în urma impactului, pietonului Cernîșeva Liubovi, i-au fost cauzate leziuni corporale grave.

Apărarea critică soluția instanțelor inferioare, motivând, că eronat, contrar prevederilor art.101 Cod procedură penală a fost stabilit, că *„coliziunea a avut loc pe a treia banda destinată circulației transportului din sens opus, pe când apărarea insistă că ciocnirea cu pietonul a avut loc pe a doua bandă – automobilul n-a ieșit pe banda cu sens opus, pietonul brusc a ieșit prin fața microbuzului care staționa, lovindu-se de partea laterală a vehiculului din dreapta, Bordea Iurii n-a avut posibilitatea tehnică de a evita impactul cu pietonul Cernîșova Liubovi, acuzatorul de stat nu a prezentat în instanța de judecată nici un argument convingător care ar pune la îndoială legalitatea sau veridicitatea procesului verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 14.04.2018”*, critici, la care nu se regăsește răspuns motivat în decizia ce se contestă.

Colegiul penal lărgit reține, că instanța de apel nu și-a argumentat soluția de respingere a argumentelor apărării și nu și-a motivat soluția admiterii unor probe și respingerii altora, contrar prevederilor art.101 Cod procedură penală, și în special:

- declarațiilor depuse de către partea vătămată Cernîșova Liuba și martorul Nastas Nicolai, date la urmărirea penală și în instanța de judecată, (vol.I, f.d.62, 66.), schițele întocmite atît din spusele inculpatului, cît și cele întocmite din spusele părții vătămate și martorului Nastas N. la data de 17 septembrie 2015, adică peste șase luni după accident;

- declarațiilor martorului acuzării Botnarenco Ovidiu care au fost date citire în baza art.371 Cod de procedură penală la demersul acuzatorului de stat în ședința de judecată din 20.11.2018, care a declarat că: *„...pe carosabilul pe banda destinată sensului opus de circulație staționa BMW X5. Pe carosabil aproximativ între prima și a doua bandă de circulație se afla o doamnă însângărată...”* (Vol. I, f.d. 48);

- declarațiilor martorului apărării Cereșeu Alexandra, care în ședința de judecată din 20.11.2018 la fel a declarat că *„o doamnă se afla după accidentul rutier pe a doua bandă”* (Vol. I, f.d. 19).

La fel, se reține, că instanțele de fond n-au înlăturat divergențele apărute, privind locul comiterii accidentului rutier, în raport cu materialele cauzei, declarațiile părții vătămate Cernîșova L., care în ședința de judecată din 20.11.2018, după ce au fost cercetate prin citire în baza art. 371 Cod de procedură penală, declarațiile ultimei de la urmărirea penală (Vol. I, f.d. 45), a declarat că susține aceste declarații (Vol II, f.d.15).

Astfel, în cadrul urmăririi penale pe data de 20 iulie 2015 partea vătămată a declarat: *„...am ieșit din microbuz și prin fața microbuzului intenționez să traversez carosabilul. Ocolind microbuzul m-am oprit pe marcajul rutier pe partea stângă a microbuzului. Privind în partea dreapta am observat două automobile care se apropiau de semafor unde era conectat semnalul roșu pentru automobile. La pas grăbit am făcut aproximativ 3-4 pași și apoi am pierdut cunoștința...”* (Vol. I, f.d. 45).

Din materialele cauzei rezultă, că în ședința de judecată din 17 decembrie 2018 la solicitarea apărătorului inculpatului, care s-a condus de prevederile art. 373 alin. (1) Cod de procedură penală, prima instanță a cercetat procesul verbal de cercetare a locului accidentului rutier, care a fost întocmit la data de 14.04.2015 de către agentul constatator, inspector principal, căpitan de poliție Scurtu Nicolae (Vol. I, f.d. 15-25) care include schița accidentului rutier (Vol. I, f.d. 17) și tabelul foto (Vol. I, f.d. 18-25), însă a omis să reflecte acest fapt în partea descriptivă a sentinței prin care a fost condamnat Bordea Iurie și fără să aprecieze aceasta probă, argumente, care nici instanța de apel nu le-a elucidat.

La fel, în ședința de judecată din 20 noiembrie 2018 la demersul apărătorului (Vol. I, f.d.197-198) a fost anexată la materialele cauzei și cercetată o schiță (Vol. I, f.d. 199), care reprezintă schița întocmită de către agentul constatator Scurtu Nicolae (Vol. I, f.d. 17) în care au fost încorporate schițele care au fost întocmite în baza declarațiilor depuse de către partea vătămată Cernișova Liuba (Vol. I, f.d. 62) și martorul Nastas Nicolai (Vol. I, f.d. 66) în care sunt evidențiate divergențele, însă instanța nu s-a expus asupra acestui înscris.

În opinia Colegiului penal lărgit, motivele enunțate mai sus constituie fondul apelului avocatului și asupra cărora instanța de apel nu s-a pronunțat, sau s-a pronunțat superficial fără o motivare adecvată.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznețov și alții c. Rusiei (2007) § 85).

Deci, Colegiul penal lărgit notează, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urma să dea răspunsuri argumentate în hotărârea sa asupra motivelor decisive invocate de avocatul Nicolaev Ghenadie în apel și nu este suficient doar a prelua motivele hotărârii primei instanțe, sau a răspunde superficial la motive, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărâri, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Așadar, în decizia sa instanța de apel urma să analizeze argumentele importante invocate de apărător în apel și menționate mai sus, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate de avocatul Nicolaev Ghenadie. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în instanța de apel, așa cum cer prevederile art.435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat

răspuns la motivele din apelul apărătorului, alegațiilor de bază invocate de către acesta, care în opinia lui au importanță în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct.6) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală.

Instanța de judecată este obligată la examinarea probelor care confirmă vinovăția sau nevinovăția persoanei, să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire, cât și cele de apărare. În orice caz se supun analizei toate probele, indiferent de faptul că sunt cuprinse în dosarul penal sau prezentate de către părți în ședință.

Nu poate fi menținută motivarea instanței de apel (f.d.123, vol.II), referindu-se la faptul că *„potrivit schiței accidentului rutier care constituie anexa a procesului verbal de cercetare la fața locului din 14 aprilie 2015, cu planșele fotografice (Vol. 1, f.d.15-25), precum și conform procesului verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, cu participarea părții vătămate Cernîșeva L., cu anexarea schiței accidentului rutier și a tabelului, fotografic din 17 septembrie 2015 (Vol, 1, f.d. 61-64) și procesului verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii cu participarea martorului Nastas N., cu anexarea schiței accidentului rutier și a tabelului fotografic se constată că, automobilul de model „BMW X5” cu n/i Xxxxx, deplasându-se pe strada Alexei Mateevici din direcția străzii Bănulescu Bodoni spre strada Pușkin, mun. Chișinău a tamponat pietonul Cernîșeva L. pe banda a treia de circulație, provocându-i acesteia vătămări corporale grave.”*. În acest caz, Colegiul penal lărgit menționează că instanța de apel a denaturat probele care au o importanță deosebită pentru soluționarea justă a prezentei cauze.

Or, instanța de apel pune la baza menținerii sentinței de condamnare două acte procesuale care conțin date divergente, fără a-și motiva concluzia, privind stabilirea locul comiterii accidentului rutier - pe a 2-a, dar nu pe a 3-a bandă, după cum indică apărarea.

Prin urmare, instanța de apel a respins toate argumentele apelului declarat de apărare prin fraze generale, precum că acestea sunt neîntemeiate și se combat prin probele cercetate în cadrul examinării apelului, contrar prevederilor art.101 Cod de procedură penală. Astfel, la pag.9 din decizie, în partea descriptivă, instanța de apel prin 5 aliniate scurte a enumerat și descris analiza probelor, fără a le da apreciere, după regulile art.101 Cod de procedură penală și fără a-și argumenta soluția admiterii unora și respingerii altora, fără a le da un răspuns detaliat, neexpunându-se instanța de apel dacă sunt veridice sau neveridice, fără a fi înlăturate contradicțiile dintre declarațiile inculpatului, părții vătămate și a martorului Nastas Nicolai.

La fel se constată, că instanța de apel nu s-a expus asupra argumentului precum că procesul verbal de cercetare a locului accidentului rutier din 14.04.2015 reflectă obiectiv realitatea înconjurătoare, stabilind real locul unde au fost identificate urmele, a fost întocmit la scurt timp după comiterea accidentului și în strictă conformitate cu legislația în vigoare de către agenții constatatori, care dispun de o instruire și experiență specială.

Prima instanță a cercetat procesul verbal de cercetare a locului accidentului

rutier, care a fost întocmit la data de 14.04.2015, fără a reflecta acest fapt în partea descriptivă a sentinței prin care a fost condamnat Bordea Iurie și fără a fi apreciată aceasta probă.

Instanța de recurs ordinar reține că toată motivarea instanței de apel privind vinovăția inculpatului Bordea Iurie constă în trimiterea la toate actele din dosar și enumerarea acestora fără a face o analiză a admisibilității acestora. Astfel, este vădit neîntemeiată aprecierea unilaterală a declarațiilor martorilor acuzării fără a aprecia în ansamblu toate probele.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit menționează că la examinarea cauzei, instanța de apel nu a ținut seama în deplină măsură de prevederile art.26, 27, 99-101 Cod de procedură penală, nu a cercetat sub toate aspectele probele prezentate de apărare, nu le-a verificat minuțios, prin prisma pertinentei, concludenței, iar în ansamblul din punct de vedere al coroborării lor, nu a apreciat fiecare probă separate, și toate în coroborare, aduse de apelant în susținerea apărării și nu s-au expus în mod convingător de ce resping aceste probe.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță, învinuirea adusă inculpatului și conținutul real al probelor, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelurile cu încălcarea prevederilor procesual penale.

În atare circumstanțe, instanța de recurs conchide de a admite și recursul ordinar declarat de procurorul Sâli Radu, instanța de apel la rejudecare urmînd să se expună și asupra acestuia, în caz de constatare a vinovăției sau a nevinovăției inculpatului Bordea Iurie, cu stabilirea pedepsei prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia; să se pronunțe la modul cuvenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual - penale asupra motivelor esențiale invocate în apeluri, nominalizate și în prezenta decizie, precum și în măsura competenței asupra argumentelor invocate în cererile de recurs; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate; să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii; să le dea apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate; să analizeze la modul cuvenit prezența sau lipsa elementelor infrafracțiunii imputate; să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, și ținînd

cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de către avocatul Nicolaev Ghenadie în numele inculpatului Bordea Iurie, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Bordea Iurie Xxxxx**, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la **09 iulie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor